

הדבורה, הנבל, העכבר והמקק.

חייתה פעם אלמנה ולה בן ושמו יאקי. ליאקי ולאמו היו רק שלוש פרות. זמן מה הם חיו בשקט ובשלווה, אך הזמנים השתנו, התנובה ירדה והעוני החל להציץ לביתם.

המצב נעשה כה קשה שיום אחד אמרה האלמנה לבנה:

"יאקי, לך הבוקר לשוק ונסה למכור את הפרה החומה שלנו."

טוב ויפה: בבוקר קם יאקי מוקדם, לקח מקל בידו, הוציא את הפרה מהרפת והלך איתה לשוק. כשהגיע לשם ראה המון בני אדם העומדים במעגל ומביטים על משהו. כמובן נדחף גם הוא, לראות על מה הם מסתכלים, ושם ראה איש קטן עם נבל קטן-קטן, עכבר אחד, מקק ודבורה.

האיש הקטן שם אותם על הארץ ושרק, ואז הדבורה התחילה לנגן בנבל, המקק נעמד על רגליו האחוריות, תפס את העכבר והתחיל לרקוד איתו. וברגע שהעכבר והמקק התחילו לרקוד, כל האנשים מסביב יצאו אף הם בריקודים ולא היה איש בכל השוק שלא רקד. ומסביב קיפצו כל הסירים והמחבתות וסלים וגלגלי העגלות, וגם יאקי והפרה החומה רקדו יחד איתם.

עוד לא היה דבר כזה בעיר הזו, לא קודם ולא אחר כך. אבל אחרי כמה דקות האיש הרים את הדבורה, הנבל, העכבר והמקק ושם את הכל לכיסו. ואז כל הגברים והנשים, יאקי והפרה שלו, כל הסירים והמחבתות וסלים וגלגלי העגלות הפסיקו לרקוד, וולהתנועע וכולם החלו לצחוק בכל רם, כאילו רצו לשבור את הקסם.

ואז האיש הקטן פנה אל יאקי ושאל: "יאקי, תרצה אולי לפקד על כל החיות האלה?"

"הייתי שמח לעשות זאת" ענה יאקי.

"אז אולי נעשה עסק?"

"אבל אין לי כסף" ענה יאקי.

"כן, אבל יש לך פרה, ותמורת הפרה החומה הזו אתן לך את הדבורה והנבל."

"מאוד הייתי רוצה" אמר יאקי "אבל אמא שלי בבית עצובה מאוד, ואני רוצה למכור את הפרה ולהביא לה כסף, בכדי לשמח אותה."

"והרי אין דבר טוב יותר כדי לשמח אותה" אמר האיש "כי כאשר היא תראה את הדבורה המנגנת בנבל היא תתחיל לצחוק, כמו שעוד אף פעם בחייה לא צחקה."

"אם כך" אמר יאקי "זה יהיה מצוין."

הם עשו את העסקה. האיש לקח את הפרה ויאקי הלך הביתה עם הדבורה והנבל בכיסו. האמא קיבלה אותו בפתח הבית.

"שלום יאקי" אמרה "אני רואה שמכרת את הפרה."

"אכן עשיתי זאת" ענה יאקי.

"ועשית עסק טוב?" שאלה האמא.

"טוב, אפילו טוב מאוד" אמר יאקי.

"כמה כסף קיבלת עבור הפרה?" שאלה האמא.

"הו" ענה יאקי "לא בכסף מכרתי אותה, אך עבור משהו טוב הרבה יותר."

"אוי לי, יאקי" זעקה האמא, "מה עשית?"

"חכי, אמא, עד שתראי, ואז תגידי בעצמך שעשיתי עסק טוב."

הוא הוציא מכיסו את הדבורה והנבל, העמיד אותם באמצע החדר ושרק. ומיד הדבורה התחילה לנגן בנבל, וכשהאמא ראתה זאת צחקה בקול רם, והיא ויאקי התחילו לרקוד, וכל הכל הסירים והמחבתות וסלים וגלגלים התחילו לרקוד ולהתנועע ובכל רוחב הבית, ואפילו הבית התנועע בעצמו.

כשיאקי הרים את הדבורה וכל הריקודים תמו האמא עוד צחקה הרבה זמן. אבל כשרק התאוששה היא כעסה מאוד על יאקי, ואמרה שהוא טיפש גמור. הוא היה צריך למכור את הפרה בכסף, ועכשיו אין בבית לא כסף ולא אוכל, וגם איבד את הפרה הטובה שלהם.

"אנו זקוקים למשהו כדי לחיות" אמרה "מחר תלך שוב לשוק, תקח איתך את הפרה השחורה ותמכור אותה.

למחרת בבוקר קם יאקי מוקדם, לקח את הפרה השחורה והוביל אותה ישר לשוק. וכשהגיע לשם ראה המון בני אדם עומדים במעגל.

"מעניין מה הם רואים" אמר יאקי לעצמו. וכשהציץ למעגל ראה שוב את האיש הקטן, עם עכבר ומקק. האיש שם אותם על הארץ ושרק, ואז העכבר והמקק התחילו לרקוד ושוב כל הגברים והנשים מסביב רקדו אף הם, וגם יאקי והפרה השחורה רקדו. וכל הכל הסירים והמחבתות וסלים וגלגלי העגלות שבשוק התחילו לרקוד ולהתנועע, ואפילו הבתים מסביב קפצו ורעדו, דבר שאיש עד כה לעולם לא ראה.

וכשאיש הרים את העכבר והמקק מהארץ כולם פרצו בצחוק גדול. והאיש הקטן פנה ליאקי:

"יאקי, אני שמח לראות אותך כאן. אולי תרצה לרכוש את החיות האלה?"

"מאוד הייתי רוצה" ענה יאקי "אבל אינני יכול."

"מדוע?"

"הו" ענה יאקי "כי אין לי כסף, ואמא שלי מצוברחת מאוד, ושלחה אותי לשוק למכור את הפרה הזאת, ולהביא לה קצת כסף, כדי לעודד אותה."

"אם תרצה לעודד את אמך אני אמכור לך את העכבר. וכשהיא תראה את הדבורה המנגנת בנבל ואת העכבר מרקד היא תצחק כמו שעוד לא צחקה מעולם."

"אבל אין לי כסף בשביל לקנות את העכבר." אמר יאקי.

"אין דבר" ענה האיש "אני מוכן לקחת את הפרה עבורו."

יאקי המסכן כל כך נכסף לעכבר שהחליט כי אמנם זה עסק טוב. הוא לקח את העכבר ורץ הביתה.

אמו פגשה אותו על סף הבית.

"שלום יאקי" אמרה "אני רואה שמכרת את הפרה."

"אכן עשיתי זאת" ענה יאקי.

"ועשית עסק טוב?" שאלה האמא.

"טוב, אפילו טוב מאוד" אמר יאקי.

"כמה כסף קיבלת עבור הפרה?" שאלה האמא.

"הו" ענה יאקי "לא בכסף מכרתי אותה, אך עבור משהו טוב הרבה יותר."

"אוי לי, יאקי" זעקה האמא, "מה עשית?"

"חכי, אמא, עד שתראי, ואז תגידי בעצמך שעשיתי עסק טוב."

הוא הוציא מכיסו את העכבר, הדבורה והנבל, העמיד אותם באמצע החדר ושרק. ומיד הדבורה התחילה לנגן בנבל, העכבר נעמד על רגליים אחוריות והתחיל לרקוד.

וכשהאמא ראתה זאת צחקה בקול רם, והיא ויאקי התחילו לרקוד, וכל הכל הסירים והמחבתות וסלים וגלגלים התחילו לרקוד ולהתנועע ובכל רוחב הבית, ואפילו הבית התנועע בעצמו.

וכשיאקי הרים את הדבורה והעכבר מהרצפה והריקודים פסקו, האמא צחקה עוד הרבה, הרבה זמן.

אבל כשפסקה לצחוק היא התרגזה מאוד שוב על יאקי, ואמרה:

"יאקי, אתה נער טיפש ולא יוצלח. כעת אין לנו כסף ולא אוכל בבית, ואתה איבדת את שתי הפרות שלנו. לא נשארה לנו אלא הפרה האחרונה, המנומרת שלנו. אז מחר בבוקר קח אותה לשוק, ותמכור אותה. רק כך תוכל לעודד אותי."

"אכן, אעשה כך" אמר יאקי והלך לישון. ולמחרת בבוקר קם מוקדם והוביל את הפרה המנומרת לשוק.

כשהגיע לשוק ראה המון אנשים עומדים במעגל. "מעניין על מה הם מסתכלים שם" אמר לעצמו. הוא נדחף דרך האנשים וראה שם את אותו האיש הקטן כמו קודם, עם מקק שחור.

האיש שם את המקק על הארץ ושרק. ואז המקק התחיל לרקוד, וביחד איתו כל האנשים שבשוק, וגם יאקי והפרה המנומרת והכל שברחוב. וגם כל הסיירים והמחבתות וסלים וגלגלי העגלות ואפילו הבתים שמסביב, כולם קפצו ורעדו ורקדו.

וכשהאיש הרים את המקק המרקד ושם אותו בכיסו פסקו הריקודים וכל הקהל התחיל לצחוק בקול. האיש הקטן הסתובב וראה את יאקי.

יאקי, בחור אמיץ" אמר האיש "הרי מה שחסר לך עכשיו זה רק המקק המרקד הזה. זה יהיה דבר משעשע מאוד."

"אכן כך" אמר יאקי "רק שאין לי כסף כלל."

"אין דבר" שח האיש הקטן "יש לך כאן פרה, והיא כמו כסף."

"כן, אבל אצלי בבית יושבת אמא שלי עצובה, ואת הפרה הבאתי כדי למכור אותה ולהביא לה כסף, ולעודד אותה."

"יאקי, יאקי, אמר האיש "הרי זה בדיוק מה שאתה צריך. כך את המקק וכשתשים אותו יחד עם הדבורה המנגנת והעכבר, אמא שלך תצחק מאוד ותתעודד, ויהיה לה טוב כפי שעוד לא היה לה מעולם."

"טוב" אמא יאקי "זה כנראה נכון, והבה נעשה את החילופים."

וכך היה. האיש הקטן לקח את הפרה המנומרת ונתן לו את המקק במקומה, ויאקי יצא לדרך חזרה הביתה.

אמו של יאקי שמחה לראות שחזר.

"אני רואה שמכרת את הפרה" אמרה.

"אכן עשיתי זאת" ענה יאקי.

"ועשית עסק טוב?" שאלה האמא.

"טוב, אפילו טוב מאוד" אמר יאקי.

"כמה כסף קיבלת עבור הפרה?" שאלה האמא.

"הו" ענה יאקי "לא בכסף מכרתי אותה, אך עבור משהו שווה הרבה יותר."

הוא הוציא מכיסו את העכבר, הדבורה והנבל והמקק, העמיד אותם באמצע החדר ושרק. ומיד הדבורה התחילה לנגן בנבל, העכבר והמקק נעמדו על רגליהם האחוריות והתחילו לרקוד.

איתם התחילו לרקוד גם יאקי ואמו וכל הגלגלים והסיירים והמחבתות וכל הבית מסביב רעד ורקד. ואמא של יאקי צחקה חזק, חזק הרבה זמן.

אבל כשיאקי הרים את החיות ושם אותם לכיסו הכל נעצר. האמא צחקה עוד זמן מה, אך אחר כך הבינה מה עשה יאקי, ושעכשיו אין להם לא כסף, לא אוכל בבית וגם לא פרות. היא כעסה על יאקי מאוד, מאוד, ואחר כך התיישרה במטבח והתחילה לבכות מרות.

יאקי המסכן הבין עכשיו שנהג מאוד בטיפשות. "ומה אעשה עכשיו לאמי היקרה?" שאל את עצמו. הוא יצא עצוב מהבית והלך בדרך.

כך הוא הלך מהורהר ופתאום ראה מולו אישה קטנה שעצרה אותו ושאלה:

"בוקר טוב יאקי, איך זה שאינך הולך להצחיק את בתו של מלך אירלנד?"

"על מה את מדברת?" שאל יאקי.

והיא אמרה: "איך לא שמעת? הרי כל העולם יודע שבתו של המלך לא צחקה כבר שבע שנים שלמות. והמלך הבטיח את ידה לכל אדם שיצליח להצחיק אותה שלוש פעמים!"

"אם כך" אמר יאקי "אני כנראה לא הולך בכון הנכון."

הוא חזר מהר הביתה, אסף את הדבורה, הנבל, העכבר והמקק, שם את כולם בכיס, אמר שלום לאמו הבוכה ואמר לה עוד שבקרוב תשמע חדשות טובות, והלך.

הלך זמן רב עד שהגיע לארמון מלך אירלנד. שם ראה שמסביב הארמון עומדת שורה של יתדות גבוהות, ועל כל אחת גולגולת של אדם.

"של מי הראשים האלה?" שאל יאקי את אחד החיילים השומרים על הארמון.

"כל אדם שבא הנה להצחיק את בתו של המלך, ולא מצליח, ראשו נכרת ומושם על היתד כאן. אלה ראשים של האנשים שלא הצליחו במשימה."
"אכן קהל רב הוא" אמר יאקי, וביקש מהחייל להודיע למלך אירלנד כי עוד אדם רוצה לנסות את מזלו.

כעבור זמן מה הועמדו בחצר הארמון כסאות מכסף וזהב. המלך, המלכה ובתם התיישבו עליהם, ולידם כל אנשי חצר המלך, והמלך צווה להזמין את יאקי.

הוציא יאקי מכיסו את הדברה עם הנבל שלה, את העכבר ואת המקק, קשר אותם זה לזה בחוטים, לקח את קצה החוט בידו וכך יצא לחצר הארמון, כשהחיות נשרכות אחריו. כאשר המלך, המלכה וכל אנשי החצר ראו את יאקי הלבוש סחבות יוצא ואחריו מקפצים הדברה והעכבר והמקק, פרצו כולם בצחוק רם.

בת המלך, הנסיכה, הרימה את ראשה כדי לראות מה הסיבה לצחוק זה וכשראתה גם היא את יאקי עם כל החבורה שלו פרצה בצחוק, שעוד לא היה כמוהו.
יאקי קד קידה עמוקה ואמר: "תודה גבירתי, הנה זכיתי בשליש."

ואז הוא העמיד את החיות במעגל ושרק. וברגע שעשה זאת הדברה התחילה לנגן בנבל, והעכבר והמקק קמו על רגליהם האחוריות והתחילו לרקוד.

באותו הרגע גם המלך, המלכה וכל אנשי החצר התחילו לרקוד אף הם. איתם יחד רקד הכל שבארמון המלך, כל הסירים והמחבתות, העגלות והגלגלים והכיסאות והמיטות ואפילו הארמון בעצמו.

ובת המלך, כשרק ראתה זאת, פערה את פיה והוציאה צחוק חזק פי כמה מזה הקודם. ויאקי, תוך כדי הריקוד, קד קידה עמוקה ואמר: "תודה גבירתי, הנה זכיתי כבר בשני שלישי!"
כך כולם רקדו ורקדו, אך בת המלך לא צחקה יותר, והנער המסכן כבר התחיל לתאר לעצמו את ראשו התקוע על היתד.

אך אז העכבר בא לעזרתו. הוא נעמד פתאום על רגליו הקדמיות, עם ראשו למטה והניף את זנבו אל על. וזנבו פגע בראשו של המקק וזה נפל על שריון גבו והתחיל להסתובב כמו סחרחרה.

וכשבת המלך ראתה זאת, פתחה את פיה והוציאה את הצחוק כפי שעוד לא שמעו בארץ אירלנד כולה. ויאקי קד שוב קידה ואמר: "תודה, גבירתי, הנה זכיתי כבר בכולך!"
כשיאקי עצר את החיות, המלך הזמין אותו ואת כל הקרקס שלו אל הארמון. שם רחצו אותו יפה וסרקו את שרותיו, והלבישו אותו בבגדי משי וקטיפה עם עיטורי כסף וזהב, וכך הובילו אותו אל פני בת המלך.

ואמנם זו הודתה, שמעולם לא ראתה בחור יפה ונאה מיאקי והיא מוכנה להתחתן איתו.
יאקי שלח מיד שליחים שהביאו את אמו לחתונה שארכה תשעה ימים ותשעה לילות, כל לילה מפואר יותר מקודמו. וכל אצילי אירלנד עם נשותיהם ובאו לחתונה. וגם אני הייתי שם ואכלתי ושתיתי ובקושי מצאתי את דרכי חזרה הביתה.